

[Lars Emil Johansen]

Grønlandsministeriet administrerede stipendier og uddannelsesstøtte til grønlandske uddannelsessøgende i Danmark. Dette er yderst bemærkelsesværdigt, når det erindres, at de hidtidige erfaringer med at sende grønlandske uddannelsessøgende til Danmark på en meget tydelig måde har vist, at vi fremover må udbygge uddannelsesfaciliteterne i Grønland fremfor hele tiden at skulle henvise vore unge uddannelsessøgende landsmænd til Danmark.

For god ordens skyld skal jeg tilføje, at jeg vil være interesseret i at høre en redegørelse fra Grønlandsministeren om dette meget uheldige forhold, der som nævnt kan komme til at lamme hjemmestyrets start.

For så vidt angår det fiskeripolitiske i statsministerens åbningstale, vil jeg gerne have lov til at fremhæve, at al den stund EF-landene til dato ikke har været i stand til at forhandle sig frem til noget, man kan kalde EFs generelle fiskeripolitik, er det blevet om muligt endnu mindre betryggende for Grønland at deltage i dette selskab, end det hidtil har været. Dette er den hidtil klareste bekræftelse på den opfattelse, vi hele tiden har haft hjemme i Grønland, at EF ikke er et forum for fiskerinationer. Danmarks stilling som den førende fiskerination i EF, sådan som statsministeren udtrykte det, giver også anledning til bekymring, eftersom Danmark er nødsaget til at repræsentere 3 forskellige og ikke altid med hinanden forenelige fiskeripolitiske interesser i EF-sammenhæng. Foruden de danske er der jo også de færøske og de grønlandske.

En grønlandsk eksklusiv fiskerigrænse på 100 sømil er et krav, der ved flere lejligheder har været rejst såvel af det parti, jeg repræsenterer her i tinget, siumut, som af den grønlandske fanger- og fiskerorganisation, KNAPP. Dette krav står stadig ved magt, hvorfor jeg vil være interesseret i at høre, hvilken holdning regeringen har indtaget til dette spørgsmål.

Jeg skal til slut komme lidt ind på afsnittet om atomkraft i Danmark i statsministerens åbningstale. Jeg skal dog ikke sige ret meget om dette spørgsmål, idet jeg ikke ønsker at blande mig i den interne danske energipolitiske diskussion; jeg nærer nemlig en dyb respekt for ethvert folks suveræne ret til selv at afstikke retningslinjerne for egne anliggender. Men når talen drejer sig om atomkraft,

føres ens tanker også automatisk hen på uran, der som bekendt ikke findes ret mange steder inden for riget. Jeg skal derfor tillade mig i al stilfærdighed at spørge regeringen: hvilket råstof baserer regeringen sine eventuelle overvejelser på i så henseende?

Til slut lægger jeg vægt på at høre, hvorvidt den nye, udvidede regering fastholder statsministerens erklæring under sit besøg i Grønland sidste år om, at regeringen ikke vil forhindre Grønlands udmeldelse af EF, såfremt et flertal i den grønlandske befolkning skulle udtrykke et ønske herom gennem en folkeafstemning.

Steenholdt (Grønl.):

Det danske rige er sammen med den øvrige vestlige verden kommet ind i stadig større økonomiske vanskeligheder. Man har længe set frem til, at der skulle komme en afgørende bedring af økonomien i den vestlige verden med deraf følgende bedring af den danske økonomi. Denne bedring er imidlertid udeblevet.

Det er vanskeligt i en overskuelig fremtid at øjne bedring af den vestlige verdens økonomi. Af disse grunde er det helt indlysende, at den danske regering må tage sagen i egen hånd i stedet for at afvente, at der skal komme en økonomisk bedring fra den øvrige verden. Derfor må vi hilse statsministerens heldigt gennemførte regeringsudvidelse velkommen som et led i stabiliseringen af den politiske situation og for at gennemtvinge den nødvendige forbedring af den danske økonomiske situation.

Som jeg har givet udtryk for i forbindelse med folketingets ekstraordinære samling i august måned, vil jeg med støtte fra min politiske organisation, atassut, støtte regeringen i disse bestræbelser. Den nydannede regering bør have chancen for at gennemføre disse bedringer og ikke kun være en kortvarig foreteelse i dansk politik. Store dele af den grønlandske befolkning giver ligesom jeg udtryk for denne støtte.

I Grønlands landsråd er man klar over, at en sanering af den danske økonomi meget let kan betyde endog meget betydelige besparelser på de kommende finansbudgetter. Som parthaver i det danske rigsfællesskab må Grønland være solidarisk med resten af riget i disse økonomiske bestræbelser. Vi er klar